

BUHURU MERYEM

Cebimde bir çelenk var giderken onu unutma...

Göğre yükselir gibi kalktı yatağından İsa...
 Saçlarını ortadan ikiye ayırıp düzeltmeye çalışırken
 Son akşam yemeğine nasıl yetişeceğini düşündü
 “Evine git küflenmiş anahtarları ara”
 Cümlesini aynada kendine belletti...
 Evine git! Aynaya git! Beyazları al!
 Aynaya git! Beyazları al! Evine git!
 Beyazları al! Evine git! Aynaya git!
 *

Eve gitmek için uzun saçlarını taradı
 Bir yıl çözmemişti bağları
 İlk önce sulayıp sonra dilleri döndüğü kadar
 Meryem çiçeğini koklayacaklardı
 Başka gölgeleri sevmezdi kuzeye bakmak şartıyla
 Alın yazısını ülke sınırları gibi bilirdi ve
 En güzel olduğu gün yüzünü Hicaz’a dönerdi
 **

Beyaza çalar teni günün o saatlerinde
 Bir başka olur onu bulamayınca da
 Uzakta olana özlemi gittikçe
 Saçlarına dizerdi her sene Haremeyn’i

İnci fasıllar söylemeyi unutuyor penceresini açarken sabaha
 Bilmem kaç asırdan beri bu güneş tenini esmerleştiriyor
 Daha bir yorgun bakar bundan sonra çocuklara
 Dünya geçiyor hızlıca demir raylardan
 Yetişemeyenler saatini beş dakika ileri kuruyor
 Dünya geçiyor bizden...

Şehirler git gide yakınlaşıyor

Havvanur Közoğlu